

SATVERSMES TIESAS KOLĒGIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV-1010.

Tālrunis: 67830735, 67210274. E-pasts: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR LIETAS IEROSINĀŠANU

Rīgā

2025. gada 27. jūnijā

Satversmes tiesas 2. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Anita Rodiņa, tiesneši Veronika Krūmiņa un Mārtiņš Mits, kolēģijas sēdē izskatījusi Ināras Penēzes pieteikumus par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 91/2025 un pieteikums Nr. 107/2025),

konstatēja:

1. No pieteikumiem izriet, ka pieteikuma iesniedzēja lūdz Satversmes tiesu atzīt:

1.1. Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma (turpmāk – Kadastra likums) pārejas noteikumu 43.¹, 43.² un 43.³ punktu, kā arī Ministru kabineta noteikumu Nr. 103 “Kadastrālās vērtēšanas noteikumi” (turpmāk – Kadastrālās vērtēšanas noteikumi) 162. punktu par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk arī – Satversme) 1. pantam, 105. panta pirmajam un trešajam teikumam un spēkā neesošu no 2025. gada 1. janvāra.

1.2. likuma “Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību” (turpmāk – Spēkā stāšanās likums) 38. panta otrās daļas otro teikumu un 42. panta septīto daļu par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam, 91. panta pirmajam teikumam, 105. panta pirmajam un trešajam teikumam un spēkā neesošu no 2025. gada 1. janvāra.

Ievērojot abos pieteikumos ietvertu prasījumu, sniegto faktisko apstākļu izklāstu un juridisko pamatojumu, tos ir lietderīgi izskatīt vienlaikus.

2. Kadastra likuma pārejas noteikumu 43.¹, 43.² un 43.³ punkts nosaka:

“43.¹ Valsts zemes dienests no 2025. gada 1. janvāra līdz brīdim, kad sāk piemērot šo pārejas noteikumu 50. punktā minēto kadastrālo vērtību bāzi, Kadastra informācijas sistēmā katram kadastra objektam aprēķina un reģistrē divas spēkā esošas kadastrālās vērtības:

1) fiskālo kadastrālo vērtību, ko izmanto nodokļu, valsts nodevu un citu maksājumu valsts vai pašvaldības budžetā aprēķinam, izņemot maksas par zemes likumisko lietošanu aprēķinu;

2) universālo kadastrālo vērtību, ko izmanto šo pārejas noteikumu 43.¹ punkta 1. apakšpunktā minētām vajadzībām.

43.² Ministru kabinets 2024. gadā apstiprina kadastrālo vērtību bāzi universālās kadastrālās vērtības aprēķinam, nepārsniedzot 80 procentus no vidējā nekustamo īpašumu cenu līmeņa 2022. gada 1. jūlijā un izmantojot informāciju par nekustamā īpašuma tirgus darījumiem no 2012. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 1. jūlijam.

43.³ Valsts zemes dienests fiskālās kadastrālās vērtības aprēķina un aktualizē atbilstoši 2024. gadā spēkā esošajai kadastrālo vērtību bāzei un kadastrālo vērtēšanu regulējošiem normatīvajiem aktiem, kas ir piemērojami 2024. gada 31. decembrī.”

Kadastrālās vērtēšanas noteikumu 162. punkts nosaka:

“162. Valsts zemes dienests no 2025. gada 1. janvāra kadastra objektam aprēķina divas kadastrālās vērtības:

162.1. universālo kadastrālo vērtību atbilstoši Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma pārejas noteikumu 43.² punktā minētajai kadastrālo vērtību bāzei un šajos noteikumos apstiprinātajām kadastrālās vērtības aprēķina formulām;

162.2. fiskālo kadastrālo vērtību atbilstoši 2024. gada 31. decembrī spēkā esošajai kadastrālo vērtību bāzei un Ministru kabineta 2006. gada 18. aprīļa noteikumu Nr. 305 “Kadastrālās vērtēšanas noteikumi” VIII, IX, X, XI, XII un XIII nodaļas normām, kā arī līdz 2025. gada 1. februārim – ievērojot Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma pārejas noteikumu 41. punktā minēto nosacījumu par koeficienta 0,7 piemērošanu zemei.”

Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrais teikums nosaka:

“Likumiskās lietošanas maksas apmērs ir četri procenti no lietošanā esošās zemes kadastrālās vērtības gadā, bet ne mazāks par 50 *euro* gadā.”

Savukārt Spēkā stāšanās likuma 42. panta septītā daļa nosaka:

“Ja zemes likumiskās lietošanas tiesības attiecas uz dzīvojamās ēkas īpašniekiem un lietošanā esošās zemes kadastrālā vērtība 2025. gada 1. janvārī ir lielāka par tās 2024. gadā spēkā esošo kadastrālo vērtību, tai atbilstošais maksājums par zemes likumisko lietošanu no 2025. gada 1. janvāra līdz 2028. gada 31. decembrim katru gadu palielinās par 30 procentiem pret iepriekšējā gada maksājumu, līdz tiek sasniegts atbilstošais zemes likumiskās lietošanas maksas apmērs no aktuālās kadastrālās vērtības.”

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot par to, vai uz saņemtā pieteikuma pamata ir ierosināma lieta, kolēģija vērtē, vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18.–19.³ panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;
- 5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības ir mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

4. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. un 3. punktu Satversmes tiesa izskata lietas par likumu un citu normatīvo aktu atbilstību Latvijas Republikas Satversmei. Pieteikumos ir apstrīdēta likumu un Ministru kabineta noteikumu normu satversmība. Līdz ar to pieteikumos ietvertie prasījumi ir piekritīgi Satversmes tiesai.

5. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 4. punktam Satversmes tiesas kolēģija ir tiesīga atteikties ierosināt lietu, ja pieteikums iesniegts par jau izspriestu prasījumu.

Satversmes tiesa spriedumā lietā Nr. 2022-02-01 atzina Spēkā stāšanās likuma 38. panta otro daļu un 42. panta pirmo daļu par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam, 105. panta pirmajam un trešajam teikumam un spēkā neesošu no 2024. gada 1. jūlija.

Satversmes tiesas kolēģijas jau vairākkārt ir atzinušas, ka prasījums par Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrā teikuma atbilstību Latvijas Republikas Satversmei, kas ietverts arī izskatāmajos pieteikumos, nav uzskatāms par izspriestu (*piemēram, Satversmes tiesas 3. kolēģijas 2025. gada 30. maija*

lēmuma par lietas Nr. 2025-15-01 ierosināšanu pēc pieteikuma Nr. 80/2025 5. punkts).

Tā kā šajā lietā ir vērtējams analogs prasījums, arī šajā gadījumā prasījumu par Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrā teikuma atbilstību Latvijas Republikas Satversmei nav uzskatāms par izspriestu Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 4. punkta izpratnē.

6. Pieteikumos apstrīdēta trīs normatīvo aktu – Kadastra likuma, Spēkā stāšanās likuma un Kadastrālās vērtēšanas noteikumu – normu satversmību.

Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 18. panta otrajai daļai vairāku aktu apstrīdēšana vienā pieteikumā pieļaujama vienīgi likumā norādītajos gadījumos. Tomēr, ņemot vērā Satversmes tiesas procesa ekonomijas principu, vienā pieteikumā var apstrīdēt vairāku normatīvo aktu normas, ja tās regulē savstarpēji saistītus tiesību jautājumus un to piemērošana ir savstarpēji atkarīga (piemēram, *Satversmes tiesas 2. kolēģijas 2022. gada 22. augusta lēmums par lietas Nr. 2022-34-01 ierosināšanu pēc pieteikuma Nr. 135/2022*).

Tā kā Kadastra likuma 43.¹, 43.² un 43.³ punkts un Kadastrālās vērtēšanas noteikumu 162. punkts pēc būtības regulē vienu un to pašu jautājumu – kadastrālās vērtības aprēķināšanu, bet Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrais teikums un 42. panta septītā daļa regulē šo vērtību piemērošanu zemes likumiskās lietošanas maksas noteikšanai, to atbilstības Latvijas Republikas Satversmei izvērtēšana vienas lietas ietvaros sekmētu lietas vispusīgu izskatīšanu, kā arī tiesību sistēmas efektīvāku sakārtošanu. Līdz ar to pieteikumi atbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta otrajā daļā noteiktajām prasībām.

7. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu persona pieteikumu Satversmes tiesā var iesniegt Latvijas Republikas Satversmē noteikto pamattiesību aizskāruma gadījumā. Līdz ar to pieteikuma iesniedzēja ir tiesīgs iesniegt pieteikumu, ievērojot konstitucionālajai sūdzībai Satversmes tiesas likumā noteiktās prasības.

8. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmajai daļai konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt ikviens persona, kura uzskata, ka tai Latvijas Republikas Satversmē ietvertās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Savukārt minētā panta sestās daļas 1. punkts prasa pieteikumā šādu uzskatu pamatot.

Personas pamattiesību aizskārums ir konstatējams, ja, pirmkārt, personai Latvijas Republikas Satversmē ir ietvertas konkrētas pamattiesības un, otrkārt, tieši apstrīdētā norma personai aizskar šīs amattiesības. Aizskārums izpaužas kā tiesību normas tiešas vai ar tās piemērošanas aktu radītas nelabvēlīgas tiesiskas sekas attiecībā uz personas pamattiesībām (*sk. Satversmes tiesas 2024. gada 24. janvāra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2023-36-03 5. punktu*).

8.1. Pieteikuma iesniedzējai pieder domājamās daļas no zemesgabala, uz kura atrodas citām personām piederošas būves – daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas. Pieteikuma iesniedzēja uzskata, ka Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrais teikums ierobežo viņai iespēju gūt ienākumus no viņai piederošās zemes. Minētā norma arī nepamatoti paredzot atšķirīgu attieksmi pret salīdzināmos apstākļos esošām personām. Turklāt pieteikuma iesniedzējai bijušas tiesības paļauties uz to, ka likumdevējs, ņemot vērā spriedumā lietā Nr. 2022-02-01 izteiktās atziņas, noteiks lielāku zemes likumiskās lietošanas maksas apmēru.

Tādējādi esot aizskartas pieteikuma iesniedzējai Latvijas Republikas Satversmes 105. panta pirmajā un trešajā teikumā ietvertās tiesības uz īpašumu, kā arī pārkāpts Latvijas Republikas Satversmes 91. panta pirmajā teikumā noteiktais tiesiskās vienlīdzības princips un 1. pantā ietvertais tiesiskās paļāvības aizsardzības princips.

Līdz ar to pieteikums par Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrā teikuma satversmību atbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

Pieteikuma iesniedzēja uzskata, ka arī Spēkā stāšanās likuma 42. panta septītā daļa aizskar viņai Latvijas Republikas Satversmē ietvertās pamattiesības.

Šī apstrīdētā norma attiecas uz gadījumu, kad dzīvojamās ēkas īpašniekiem lietošanā esošās zemes kadastrālā vērtība 2025. gada 1. janvārī ir lielāka par tās 2024. gadā spēkā esošo kadastrālo vērtību. Tomēr pieteikuma iesniedzējai piederošās zemes vērtība 2025. gada 1. janvārī ir samazinājusies salīdzinājumā ar 2024. gadu. Tādējādi nav gūstams apstiprinājums tam, ka Spēkā stāšanās likuma 42. panta septītā daļa šobrīd rada viņai Latvijas Republikas Satversmē ietverto pamattiesību aizskārumu.

Līdz ar to pieteikums par Spēkā stāšanās likuma 42. panta septītās daļas satversmību neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

8.1. Pieteikuma iesniedzēja uzskata, ka Kadastra likuma pārejas noteikumu 43.¹, 43.² un 43.³ punkts aizskar viņai Latvijas Republikas Satversmē ietvertās

pamattiesības. Tā kā kadastrālo vērtību, kas ir samazinājusies no 2025. gada 1. janvāra izmanto arī atsavināšanas cenas aprēķinam, tad samazinoties arī viņai piederošā īpašuma atsavināšanas cena, ja daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki likumā noteiktajā kārtībā izmantotu atsavināšanas tiesību uz konkrēto zemi.

Apstrīdētās Kadastra likuma pārejas noteikumu normas nosaka nekustamā īpašuma kadastrālās vērtēšanas kārtību, bet pašas par sevi neregulē zemes likumiskās lietošanas maksas apmēru vai tā atsavināšanas cenu. Ievērojot pieteikuma iesniedzējas sniegto argumentāciju par zemes likumiskās lietošanas maksu, Latvijas Republikas Satversmē noteikto pamattiesību aizskārums no tām varētu rasties vienīgi kopsakarā ar attiecīgo Spēkā stāšanās likuma regulējumu. Savukārt attiecībā uz pieteikuma iesniedzējai piederošā zemesgabala iespējamo atsavināšanu – kopsakarā ar Piespiedu dalītā īpašuma privatizētajās daudzdzīvokļu mājās izbeigšanas likuma normām.

No pieteikuma un tam pievienotajiem materiāliem neizriet, ka uz pieteikuma iesniedzējas zemesgabala esošās daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki būtu vēlējušies izmantot tiem likumā paredzēto atsavināšanas tiesību. Tādējādi pastāv iespēja, ka pieteikuma iesniedzējas pamattiesību aizskārums šādā aspektā varētu iestāties nākotnē. Tomēr aizskārums, kas personai varētu rasties nākotnē, var būt pamats lietas ierosināšanai un izskatīšanai pēc būtības tikai tad, ja tiesību normas piemērošana tai radītu būtisku kaitējumu (sal. *Satversmes tiesas 2013. gada 10. maija sprieduma lietā Nr. 2012-16-01 23.2. punktu*). Turklāt pieteikumā nav apstrīdētas Piespiedu dalītā īpašuma privatizētajās daudzdzīvokļu mājās izbeigšanas likuma normas, kas regulē zemes atsavināšanas cenas noteikšanu.

Vienlaikus jāņem vērā, ka pieteikuma iesniedzēja ir apstrīdējusi Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrā teikuma satversmību. Pieteikumos ir pamatots, ka attiecībā uz zemes likumiskās lietošanas maksas apmēru apstrīdētās Kadastra likuma pārejas noteikumu normas kopsakarā ar Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otro teikumu aizskar pieteikuma iesniedzējai Latvijas Republikas Satversmes 105. panta pirmajā un trešajā teikumā ietvertās tiesības uz īpašumu, kā arī pārkāpj Latvijas Republikas Satversmes 1. pantā nostiprināto tiesiskās paļāvības aizsardzības principu.

Līdz ar to pieteikums par Kadastra likuma pārejas noteikumu 43.¹, 43.² un 43.³ punkta satversmību atbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

8.2. Pieteikuma iesniedzēja apstrīd arī Kadastrālās vērtēšanas noteikumu 162. punkta satversmību.

Kadastrālās vērtēšanas noteikumu 162. punkts nosaka Kadastra likuma pārejas noteikumu 43.¹ punktam līdzīgu tiesisko regulējumu. Pieteikumā nav norādītas citas noteikumu normas, kas kopsakarā ar minēto apstrīdēto normu radītu pieteikuma iesniedzējai pamattiesību aizskārumu. Turklāt pieteikumā uzsvērts, ka tajā netiek apstrīdētas kadastrālo vērtību bāzes, ko uz pilnvarojuma pamata nosaka Ministru kabinets, bet gan pilnvarojums Ministru kabinetam noteikt kadastrālās vērtības 80 procentu apmērā no zemes kadastrālās vērtības. Tādējādi no pieteikuma nav gūstams apstiprinājums tam, ka Kadastrālās vērtēšanas noteikumu 162. punkts radītu pieteikuma iesniedzējai jaunas tiesiskas sekas, kas jau neizriet no apstrīdētajām Kadastra likuma pārejas noteikumu normām.

Līdz ar to pieteikums par Kadastrālās vērtēšanas noteikumu 162. punkta satversmību neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

9. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 19.² panta otrajai daļai persona var iesniegt konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai vienīgi gadījumā, ja viņa ir izmantojusi visas iespējas aizstāvēt savas tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem vai arī ja personai šādu iespēju nav.

Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrais teikums, kā arī apstrīdētās Kadastra likuma pārejas noteikumu normas ir imperatīvas, formulētas nepārprotami, un pieteikuma iesniedzēja atrodas šo normu tvērumam tipiskā situācijā. Tādējādi viņai nav iespēju aizstāvēt savas tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem.

Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 19.² panta ceturtais daļas otro teikumu gadījumā, ja personai nav iespēju Satversmē noteiktās pamattiesības aizstāvēt ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem, konstitucionālo sūdzību var iesniegt sešu mēnešu laikā no pamattiesību aizskāruma brīža.

Apstrīdētās Kadastra likuma pārejas noteikumu normas pieņemtas 2024. gada 30. maijā un stājušās spēkā 2024. gada 27. jūnijā. Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrais teikums pieņemts 2024. gada 13. jūnijā un stājies spēkā 2024. gada 1. jūlijā. Tomēr tiesību normas spēkā stāšanās pati par sevi ne vienmēr nozīmē, ka tieši tajā brīdī personai ir radies pamattiesību aizskārumus.

Pieteikumā norādīts, ka pieteikuma iesniedzējas pamattiesību aizskārums radies brīdī, kad Valsts zemes dienests saskaņā ar Kadastra likuma pārejas noteikumu 43.¹ punktu aprēķinājis un reģistrējis divas kadastrālās vērtības viņai piederošajam īpašumam. Proti, tikai pēc jauno kadastrālo vērtību aprēķināšanas kļuva zināms, ka viņai piederošās zemes kadastrālā vērtība ir samazinājusies salīdzinājumā ar 2024. gadu. Attiecīgi samazinājušies arī ienākumi no šīs zemes likumiskās lietošanas maksas, kas aprēķināta uz Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrā teikuma pamata. Tāpēc konkrētajā gadījumā termiņš konstitucionālās sūdzības iesniegšanai ir skaitāms no 2025. gada 1. janvāra. Pieteikums Nr. 91/2025 Satversmes tiesā iesniegts 2025. gada 27. maijā, bet pieteikums Nr. 107/2025 – 2025. gada 10. jūnijā. Tādējādi minētais sešu mēnešu termiņš ir ievērots.

Līdz ar to pieteikumi par Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrā teikuma un apstrīdēto Kadastra likuma pārejas noteikumu normu satversmību atbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta otrajā daļā un ceturtās daļas otrajā teikumā noteiktajām prasībām.

10. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punktu pieteikumā jānorāda juridiskais pamatojums, proti, jāpamato katras apstrīdētās normas neatbilstība katrai prasījumā norādītajai augstāka juridiskā spēka tiesību normai.

Pārbaudot tiesību normu atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. panta pirmajam teikumam, Satversmes tiesa noskaidro: 1) vai un kuras personas (personu grupas) atrodas pēc noteiktiem kritērijiem salīdzināmos apstākļos; 2) vai apstrīdētā norma paredz vienādu vai atšķirīgu attieksmi pret šīm personām; 3) vai šāda attieksme ir noteikta ar pienācīgā kārtībā pieņemtu tiesību normu; 4) vai šādai attieksmei ir objektīvs un saprātīgs pamats, proti, vai tai ir leģitīms mērķis un vai ir ievērots samērīguma princips (*piemēram, Satversmes tiesas 2020. gada 2. novembra sprieduma lietā Nr. 2020-14-01 8. punkts*). Lai noskaidrotu, vai tiesību normu radītā atšķirīgā vai vienādā attieksme atbilst samērīguma principam, Satversmes tiesa pārbauda: 1) vai izraudzītie līdzekļi ir piemēroti leģitīmā mērķa sasniegšanai jeb vai ar izraudzīto līdzekli var sasniegt leģitīmo mērķi; 2) vai šāda rīcība ir nepieciešama jeb vai leģitīmo mērķi nevar sasniegt ar indivīda tiesības mazāk ierobežojošiem līdzekļiem; 3) vai likumdevēja darbība ir samērīga jeb vai labums, ko iegūst sabiedrība, ir lielāks par indivīda

tiesībām nodarīto kaitējumu (*piemēram, Satversmes tiesas 2018. gada 18. oktobra sprieduma lietā Nr. 2017-35-03 14. punkts*).

Pieteikuma iesniedzēja norādījusi, ka Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrais teikums visos gadījumos nosakot vienādu likumiskās lietošanas maksas apmēru, bet neparedzot vienādus nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumus, nepamatoti paredzot atšķirīgu attieksmi pret vienādos apstākļos esošām personu grupām – zemes īpašniekiem, kas ir privātpersonas, un zemes īpašniekiem, kas ir pašvaldības. Proti, zemes īpašniekam – privātpersonai – jāmaksā nekustamā īpašuma nodoklis, bet pašvaldībai šis nodoklis nav jāmaksā.

Tomēr Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrais teikums vienādi attiecas uz visiem zemes īpašniekiem neatkarīgi no tiem noteiktā pienākuma maksāt nekustamā īpašuma nodokli. Atšķirīgs nekustamā īpašuma nodokļa samaksas pienākums atkarībā no nekustamā īpašuma piederības ir noteikts likumā “Par nekustamā īpašuma nodokli”. Tādējādi pieteikumā nav sniegts pamatojums tam, ka Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrais teikums paredz atšķirīgu attieksmi pret vienādos apstākļos esošām personām.

Līdz ar to pieteikums par Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrā teikuma atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. panta pirmajam teikumam neatbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punkta prasībām.

11. Pieteikumos ir sniegts lietas faktisko apstākļu izklāsts un juridiskais pamatojums par Spēkā stāšanās likuma 38. panta otrās daļas otrā teikuma un Kadastra likuma pārejas noteikumu 43.¹, 43.² un 43.³ punkta iespējamo neatbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam un 105. panta pirmajam un trešajam teikumam. Tāpat pieteikumiem ir pievienoti dokumenti, kas nepieciešami lietas apstākļu noskaidrošanai. Tie šajā daļā atbilst arī pārējām Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² pantā noteiktajām prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. pantu, Satversmes tiesas 2. kolēģija

nolēma:

1. Ierosināt Satversmes tiesā lietu “Par likuma “Par atjaunotā Latvijas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību” 38. panta otrās daļas otrā teikuma un

Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma pārejas noteikumu 43.¹, 43.² un 43.³ punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam un 105. panta pirmajam un trešajam teikumam” pēc Ināras Penēzes pieteikumiem (pieteikums Nr. 91/2025 un Nr. 107/2025).

2. Ņemot vērā to, ka institūcija, kas izdevusi apstrīdēto aktu, – Saeima – jau ir iesniegusi atbildes rakstus par likuma “Par atjaunotā Latvijas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību” 38. panta otrās daļas otrā teikuma satversmību, un 2025. gada 6. jūnijā Satversmes tiesa ir aicinājusi Saeimu iesniegt atbildes rakstu arī par Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma pārejas noteikumu 43.¹, 43.² un 43.³ punkta satversmību, uzaicināt Saeimu līdz **2025. gada 27. augustam** iesniegt Satversmes tiesai atbildes rakstu tādā gadījumā, ja tai norādāmi kādi papildu apsvērumi.

3. Atteikties ierosināt lietu par likuma “Par atjaunotā Latvijas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību” 38. panta otrās daļas otrā teikuma atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. panta pirmajam teikumam.

4. Atteikties ierosināt lietu par likuma “Par atjaunotā Latvijas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību” 42. panta septītās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam, 91. panta pirmajam teikumam un 105. panta pirmajam un trešajam teikumam.

5. Atteikties ierosināt lietu par Ministru kabineta 2020. gada 18. februāra noteikumu Nr. 103 “Kadastrālās vērtēšanas noteikumi” 162. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. pantam un 105. panta pirmajam un trešajam teikumam.

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētāja

Anita Rodiņa